

ב ח נות ש ל ה ח י י ם

אסתר קל

בחנו של החיים אפשר לקנות הכל
 הכל שם מוצאים -
 אך לכל דבר צמודה תווית,
 עליה כתובים המחירים:
 מחיר הגאונות - בדידות.
 מחיר האהבה - ויתורים.
 מחיר העשיה - סיכונים.
 בחנות של החיים קונים ומשלמים -
 אפילו אם את המחיר לא רואים.

הביא לדפוס:

אדם ב/ח

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

14/6 מורן עמית

תמרה לוי

עופר שוער (נכד לבית גרשמן-עמית)

שקד בידק (נכד לבית אב)

15/6 רחל פוקס

מרים טרטיף

שארל ריפקינד

16/6 לני יודיאק *בן 60*

שרונה מרציאנו

תמר הרמן

ימי נישואין

17/6 מיקי עדר

14/6 תמר ואורן קולינס

15/6 דינה ובנסון הוניג

16/6 תמרה וציקי לוי

17/6 פט ויהודה בן-זאב

דינה וארנון בידק

19/6 ליבה ויונתן סטיל

18/6 גבי אורן

שוני ואלן

19/6 דר קולינס

20/6 אנג'י קוניגס

נדב סלע

טרמי עמית מודיע:

" בעקבות שינוי (מבורך) בכתובת, השתנה גם

מספר הטלפון, והוא עכשיו 533 - בשכונת הצאן."

חברתו עין-יה עברה אלינו מקבוץ יגור (בינתיים חלקית),

וניתנות לה בזה איחולי קליטה קלה ונעימה.

מה נשמע?

- סוף שבוע ארוך ושטוף שמש עבר עלינו, וחג שבועות עשינו לנו.
המון אורחים, הרבה פעילות להנאת הילדים, פיקניק, עוגות גבינה,
קצף, טקס "סגנוני" ומה לא! ואם היה חסר קצת "תוכן" באיזו תכנית
ערב להנאת הזקנים יותר, בוודאי רק מעטים הרגישו בו.

- לעמית (של תמר ואילן ה.) החלמה מהירה, אחרי נפילה - קפיצה אומללה מטרקטור בעת
התהלוכה, הוא שוכב בבית חולים ומחכה להשתלת עור ברגל.
- תפוסה מלאה ב"אירוח הכפרי" שלנו וגם לרוב חודשי הקיץ, אם כל חבר הנשיא היה
ישן על הדשא בסוף השבוע, היינו יכולים למלא את הקברץ כולו - פעמיים! גם לשיט
בקאטרפט יש התעניינות ערה מאד.
- לעומת זאת, רות נאי מספרת שב"הפינינג" בחורשת טל בשבועות. האמנים הופיעו מול
קהל מדולל מאד. היא עצמה הסתובבה בין האנשים ו"אספה" אותם סביבה.
- התחילו לסלול מדרכות בין הקאראונים, דבר שיקל על הדיירים שם לעסוק בגינות ו-
ליפות את השטח.
- ברכות לדיאן ניימרק, שהתחילה קריירה חדשה במזכירות הטכנית וסיימה את עבודתה
במתפרה. ב ה צ ל ח ה !
- עונת השחייה התחילה ופיל עובד קשה ושעות ארוכות ע"מ לשמור על נקיון המים וה-
סביבה. בינתיים רק בודדות אמיצות משקימות קום ושוחות בשעה 06.00 בבוקר, היתר
מתפרסים על שעות מאוחרות יותר, עד ל-1800 בערב! כן ירבו.
- כל כך התייאש מחוסר חדשות השבוע, עד שבסוף בא לי לשאול את ג'קי בנושא ה....
מרגרינה! למספר ימים נעלמו החבילות הקטנטנות ובמקומן מצאו מיכלים גדולים ו-
מגושמים על השלחן. אז מה קרה? כלום, אומר האקונום - היה חג והסחורה אזלה!
- זהו. אלה הן כל החדשות שמותר לפרסם. האם לא כדאי להכריז על "פסק זמן" לתור זה
עד גמר עונת המלפפונים - או עד שנמצא כתבים רעננים וטריים?
- לחוזרים מחופשה בחו"ל, ליוצאים לחופשה לחו"ל וגם בארץ - למחלימים ולבריאים,
למכוירים לתשדירי המפלגות, ולאלה שלא סובלים אותם, לילדים ולמורים שאו-טו-טו
מסיימים את שנת הלימודים:

שבוע טוב ושבת שלום

אלזה.

* עם סגירת המדור נמסר לי מ"מקור מהימן"
שימים רבים ושעות רבות של שמירה (של הורים)
במשק הילדים סוף-סוף השתלמה. הערב גבי אורן הפתיע שני נערים ערבים, ולקח מהם
סכין קומנדו גדולה ושני מקלות ("נבוטים") עוד לפני שהספיקו לגנוב דבר.
הנערים ברחו. העניין כנראה יעבור לטיפול במשטרה. - תורנות השמירה מסודרת ביוזמתם
הברוכה של תמי ואיזק

קופת - בית הנהלת חשבונות

- 1 - חברים שבידיהם קבלות או אישורים (חתומים ע"י האחראי לדבר) ומעוניינים להעביר את הזכויות לתקציבם האישי או לחשבון אחר. יש לרשום על גבי הקבלה או האישור את הפרטים הבאים : -
- את מי לזכות ואת מי לחייב בכתב יד ברור ולשלשל את הקבלה/אישור לתיבת כרטיסי אגד שמחוץ להנהלת החשבונות.
- במקרה של יותר מקבלה/אישור אחד - נא להכניס למעטפה ולפעול כנ"ל. כמובן שאין צורך להגיע לקופת בית בשעות המקובלות.

2 - תזכורת

קופת בית פתוחה בשבת ובימי חג אך ורק לחיילים ולחברים שאינם בבית במשך השבוע.

גרשי א.

אני מביא כאן כתבה של יצחק בן-אהרון שלא כמו דודו (נער טפוחיו בתקופה הקשה של ישיבה בכלא הצבאי) אינו זונח את מפלגת העבודה מפני שהוא מפקפק במסר החברתי-כלכלי שלה. הסמלים - דגל אדום וה"אינטרנציונאל" - הם פחות חשובים מן המעשים. בכל מפלגה פלורליסטית - ומפלגת העבודה היא כזאת - אפשר למצוא את הגוונים השונים, את צבעי הקשת הקיצוניים: את היונים ואת הניצים, את המאמינים בהסתדרות ואת המערערים בהמשך קיומה. גם ישראל קיסר מחייב שנוי מבנה ובריאות ממלכתית. אבל לא זו של רובנשטיין ואלוני ופורז. לי נראה שדודו, שרץ לשנות את פני הקבוצ בעוד הוא צועק "קבוצ, קבוצ" עושה אותו הדבר עם מפלגת העבודה שחלק לא מבוטל של חברי מפ"ם לשעבר תומכים בה כעת. דגל השלום מונף ע"י כולם. עכשיו צריכים להאשים את מפלגת העבודה בזניחת סמלים ובהאשמה "כולך זונות".

אריק א.

עתון דבר 8.6.92

הלא תשאלו

אינני פסוד מלפנות ברשימה זו - לצערי זו תרומתי הדלה במאבק הגדול - לעבודה בראשותו של רבין. התרחקו אלף אמה מן הביבים, שמדשדש בהם הליכוד בייאושו כי רב. דברו אל אזרחי המדינה בכל לשון וסגנון - על דרככם ועל מעשיכם ומדיניותכם.

כיצד תחיו מחדש ורמי העלייה שנתקפו בידי הליכוד; כיצד תעבירו לגיונות המוכסלים לעבודה בונה ויוצרת; כיצד תציתו תקווה וכוח לחקלאי, לתעשיין, לפועל, לחוקר, ליזם, למשקיעים בפיתוח ובבניין של מוקדי פרנסה; כיצד תחזירו גשמי המיליארדים מן הגגות האדומים על המפעלים היוצרים לקליטת בנינו והעולים.

כיצד תצילו את תהליך השלום מן הפעלולים העקרים של הליכוד ותסתמו את תהומות הדמים בינינו לבין שכנינו. כיצד תוקפו קומתם של בנינו ובנותינו וחיללינו לשאת בגאווה את נשקם המגן ותוציאו אותם מבין המחנות והאנצארים. כיצד תבטיחו חופש היצירה וההתפתחות החינוכית והאמנותית מן הכפיה החזרית - תוך הכנסת משאבי חופש ואוטונומיה לכל המאמינים לדתותיהם ולאמונותיהם. לא אמנה כל המשימות. כותבת דברי היא לחידוד האסטרטגיה לחיים, לתקווה, לאהוה בין כל הזרמים הרחניים ביהדות ובהענקת מלוא הזכויות האזרחיות והאזרחיות להמוני העם הערבי השוחר שלום.

ריינו בהוקעה של השחיתות והכלימה של השלטון המודר. הביטו לכריות, תשתלו אמונה וביטחון בכוחנו היציר והבונה - כן, תסלחו על הנימה הנוסטלגית - תנו דרור לאידיאלים, ומלוא הברכה והתמורה לבונים וללוחמים. יצחק רבין, עליה הצלה - אתך העבודה, השלום והביטחון.

מי שמפחית כהוא זה מכוחה של העבודה ושל רבין - תורם ישרות ולא בעקבות ליתדות כוח של הליכוד. אנא אל תעלבו, ידידי ורעי, זוהי הכרירה האחת והיחידה.

יש חברים - והם יקרים לי מאוד ואני אפילו מתיימר לראות עצמי כשר מבשרם וכוח מכוחם - המקדימים את המאחר. אוכל להבטיחכם נאמנה, שעניינכם ודאגתכם יהיו רלוונטים מאוד למחרת הניצחון. כדי שיהיה משקל וסיכוי כל שהוא לדעותיכם הנאורות והנחושות דרושה ראש לכל הגמוניה סוחפת חד משמעית בקלפי. כאשר זו תופקד בידי רבין, תהיה למאויים ולאדיאות הנעלות שלכם ושלנו - בית וממשות וערך. בלעדי ריכוז וגיוס כל הקולות בקלפי לעבודה ברשות יצחק רבין - הבל וריק לכל החלומות היפים של נעורינו, חכמינו ובנינו קיבוצינו וערינו.

חברים יקרים - האוינו היטב לקול הפנימי שלכם - אין זו תחרות יזפי, ואין לא תחרות בין אסכולות בפילוסופיה, בספרות ובפיוט. המערכה הזאת היא הקרב על הכוח - פשוטו כמשמעו, וכאשר אמון וכוח זה יינתן לעבודה - רק אז ייפתח העידן המבורך של התריונות על קצב ההגשמה ועל עילוי האדם ותרבותו. אוסיף ואומר - והאמינו למלוא אהבתי וחברותי רבת השנים והיסורים אתכם - משאבי העתק שיגוייסו מאנשי העמל המפרך בשדות ובסדנאות של קבוצותינו כדי לרכוש מנרת ומקום בכנסת מכוחה של "העבודה" - אפשר להבטיח בהם את קיומו של "על המשמר" ושל כל שאר בתי התורה של תנועתנו כמצוקתם למשך שנים רבות של מאבק על תודעתו של ציבורנו ולהיחלץ מעוניינו הרוחני.

אני יודע גם יודע כי מפלגתי, מפלגת העבודה, אינה נקיה מאשמת התחברותכם למרצ - ולא עשתה ככל יכולתה לאיחוד המחנה החלוצי כולו תחת דגל אחד. אולם בזה הרגע אין נוקמים בחולשת הדעת ובחסינות הרצון של המפלגה מיום אתמול. במציאות המפוצלת שבה אנו נתונים, מן ההכרח ממעמקי המצפון והתקווה - יש לומר ולפעול - כל הכוח וההגמוניה לעבודה בראשות רבין. זו האמת הכוחנית והמוסרית כאחת - שזועקת אלינו. כל הקולות בקלפי לעבודה. ולמחרת, אם נתברר בניצחון, נפרוש כולנו יחד את יריעת הערכים והחלומות ליישומם בהגשמת המדינות הלכה למעשה.

"אשרי מהכה ויגיע

ויראה עלות

אורך ויבקעו עליך

שעריך, לראות בטובת בחורידך

ולעלו בשמחתך

בשובך אלי קדמת נעורידך"

יצחק בן-אהרון

והי השעה להתייצב ולהיפקד, לגנוז טענות ומענות, להתנער מאבק השנים, להשליך מאחורי גבך תסכולים וקיפוחים. ואם צדקת ולא נענית - כל אלה בטלים עתה ועברו מן העולם. בשעה זו קיים ושריר רק צו אחד, רק דרך אחת ולא שתיים ולא שלוש - זו הדרך לצבירת הכוח המירבי לעבודה בראשות יצחק רבין.

שיבושי חשיבה פוליטית וערכוב מושגים, גאווה ונחמה והתנשאות - מסכנים את בניין הכוח האחד ויחיד, שלא ידו להבקיע את מצורת הייאוש והחרלות, ששלטה במדינה ובחברה זה 15 שנה. וכאן 25 רשימות - כוסר של פיצול והפקד - פירותיו הנאשים של שלטון הליכוד. להדחתו של הליכוד מן ההגמוניה החשוכה שלו אין מן הנמצא לא יזניים ולא שלושה מנופים ומנועים. אל תלכו שולל אחרי דיאלקטיקות מתחכמות - גם מרצ יכולה, ולהבדיל גם נהגים ונשים וג'מלאים - כל אלה כבודם ומעמדם במקומם מונח.

למלאכה כבדה זו העומדת על הפרק - ורק בה ובה מלבד מדובר בשלב זה - ישנו רק צירוף וגיוס של כוח אחד בלבד, זו העבודה בראשות רבין.

אמת, זו הכרה ופסיקה מתמידה ובלתי תופשרת: ליכוד או עבודה, זו ההכרעה העומדת בפני אזרחי ישראל, אין ברירה שלישית ואין כל תועלת וממשות בכוחות עזר.

הופעתם על הבמה באה - ודאי שלא מרצת ובכוונות הכי נעלות - להפחית מן הכוח האחד והיחיד בקרב על החיים, הבניין, הביטחון והשלום.

מי יוכל, מי ייצא ראשון, מי יצבור מרחק הקולות בקלפי, מי ייקרא ראשון להרכיב ממשלה - האם יש למישהו מאנשי הרוח, מאנשי השדה, מנושאי הלבנים, ממפעילי מנגנוני הייצור והשירותים - היש למי מהם תשובה אחרת זולת האחת והיחידה - אגרוף מול

אל זא ואל הא

מיכאל כהן.

באחד הימים העבירו את יעקב לחדר הסמור, והכניסו אחד ה"זקנים" לחדר שלי. הסיבה של ההעברות היתה כנראה המריבות בין שני האנשים האלה, מריבות שנבעו מהרצון של כל אחד מהם שיעקב יטפל בו קודם. צוות בית החולים אולי מצומצם מדי מלטפל בכל ה-חולים כפי שדרוש, במיוחד בלילות כאשר מצב החולים בדרך כלל יותר קשה, אך גם מצב הצוות. בכל אופן אין פעמון כדי לקרוא לאח או לאחות, אלא רק אור מהבהב בפרוזדור. עד שאחד מהצוות רואה את האור, זמן רב יכול לעבור. כמה מהחולים גם לא יכלו לשלוט על עצמם, וגם אולי היו נודניקים מטבעם, התחילו להזעיק את יעקב. כך באמצע הלילה, עם כל כאביו הוא, היה קם ומטפל בהם. לילה אחר לילה שמעתי: "אחות, אחות" ואחר כך: "יעקב, יעקב" בעין מודגשת. יעקב תמיד הגיע קודם, הביא מים, הכין תה, עזר לצרכים אישיים, כשהזהרתי אותו שהמאמצים האלו יזיקו לבריאותו, תשובתו היתה: "מה אני יכול לעשות, מישהו צריך לעזור להם". ה"זקן" שהעבירו אותו לחדר יחד איתי, שבר את רגלו, שבר מסובך, ובאמת לא היה יכול לעזור לעצמו בהרבה. אך בכל זאת... הסתכלתי על הכרסת שמופיעה על כל מיטה, והשתוממתי. ה"זקן" היה בן גילי! הוא נצלן ערמומי לא רגיל. ברגע שריני היתה מופיעה הבקשות היו מופיעות; "רינה, אולי תביאי לי כוס מים" "רינה, הכסא רחוק מדי מהמטה" "רינה, יש עוגיות במגירה העליונה, תביאי לי שתיים", ומה לא. עד שיום אחד ביקש מ-ריני שתעזור לו ללבוש את הפיג'מה! זה היה כבר יותר מדי! נתתי לו על הראש רחצי יום נשאר ברוגז ולא ביקש כלום, אך זה עבר מהר והתחיל שוב. רצה לצאת מבית החולים, אז הודיע להם שלבן יש חתונה בל"ג בעומר. כשאיחלנו "מזל טוב" לאשתו שבאה לבקר לזמנים קצרים בלבד, היא השיבה "הטיפש הזה לא יודע מה הוא מדבר. אין דבר כזה!" אגב, אף פ-עם לא ביקש מאשתו שום דבר. חיכה עד שהיא הלכה ואז "רינה...". בכל אופן יעקב לא התרגז עליו ותמיד נענה לבקשותיו.

בחדר של יעקב היה צעיר ממטולה, גם חקלאי. התנהלו בין שלושתנו שיחות רבות על הדת היהודית. יעקב היה איש דתי כן. כל שניסיתי להיות יותר אפיקורס, הוא מצא את הצד ה-חיובי ולא הרשה לעצמו למצוא צד רע בי או בכל אחד אחר. כמובן, סיפרנו על הרקע שלנו וכו', והוא היה מונה את כל ה"זכויות" שלי בגלל נעורי הדתיים. אמונתו היתה מאד נאיב-בית, כוללת סיפורים רבים על נסים ואגדות, היה לו אוצר גדול מאד של סיפורים כאלה. הצעיר ממטולה לא היה דתי, אך כנראה חיפש איזו משמעות אלוהית בחיים. אמר לי שהוא עושה מחקר פרטי על התנ"ך. האמין שהתנ"ך נכתב בזמן של משה והתפלא על הנבואות שהתייחסו לדעתו גם לימינו. אנו, כאשר טענתי - בעצם כדי לראות איך יעקב יגיב - שהתנ"ך ספר היסטורי שנכתב אולי בזמן של עזרא, ומבוסס על מסורות בעל-פה ואגדות, יעקב חיך ואמר שכל דברים כאלה אין להתווכח, והוסיף פעם אחרי פעם "אבל הזכות של מיכאל נשארת". סיפר לי שכמה חברים קיבוץ, שומרי מצוות, באים אליו באופן קבוע בחגים, מתפללים בבית הכנסת שלו וסועדים בשולחן. כך הוא מוסיף מצווה על מצווה, גם שלו וגם של צפורה אשתו שמבשלת כפול לפני החגים.

חוגי ראש פינה - חוג שיר סיום

אז מה היה לנו בחוגים? אנסה להביא כאן מקצת ממה שהיה ואיך:

השנה זה היה קצת שונה מבכל שנה, ובעיקר בחוגים שהצריכו המחשה בימתית, כמו: התעמלות קרקע, קארטה, נגינה, ריקודי ג'אז ועוד.

בכל שנה כל חוג נתן את הופעתו במקום אחר. השנה ההתכנסות היתה יחדיו, באולם הספורט של ר"פ (תרומת מפעל הפיס) אולם מרשים בגודלו ורחבו. שם התכנסו כל ילדי החוגים הנ"ל, התישבו מסביב, בשולי האולם, בתלבושת והאיפור המאפיינים כל קבוצה וסגנון הופעתה. הילדים היו ססגוניים ומשנה אורירה מרנינה.

מיזוג לא היה, ולהרגשתי היה חם - אך פרט זה נשכח במעט למראה שהתרחש ברחבת האולם.

האולם הכיל, לפי אומדני שלי כ- 500 מקומות ישיבה, והוא היה מפוקק עד אפס מקום. אנשים התישבו מתחת למושביו, שהם מדורגים, כלומר על רצפת האולם, בשוליים היכן שהיה מקום. כניסת האולם גם היתה עמוסה מקהל. הרעש וההמולה החרישו אזניים, עד לפתיחה, ולהופעתו של ראש המועצה, צבי רסקין, שנשא נאום קצר על איחוד הישובים והקבוצים, על חשיבות חוגים אלו ועל מיפגשים בין הישובים ועל תרומתם למטרות מסוג זה. -

רקדימה להופעות: ראשונים הופיעו חוג הקארטה, מיומן ביותר עם כל שפת תר-גילים אלה: מי, פי, ספיי וכל מיני אחרים, שלא הצלחתי לקלוט, ואם בכלל קלטתי נכון?! נציגינו היו: נריה אגס, יפתח יהודה, עידן בן-זאב. אחריהם הופיעו חוג האורגניות שהנעימו לנו מיצירותיהם. מרשים. נציגות: אלה סובג, אורלי טלברג.

הבאים היו חוג להתעמלות קרקע, על מכשירים, כמו: מזרנים, חמור (לא נושם) וטרפזילינה (מקפצה), עם תרגילים בהחלט לא קלים. קיבלו הרבה עידוד, והעסק רץ כמו בסרט נע. פה לא היו לנו נציגים.

אח"כ הגיעו הסינפיס, שהרבה אין לי מושג בכללי משחק זה, אך היו הרבה זאטוטים על הרחבה, חמודים להפליא. ייצגו אותנו: יאיר בן-זאב. לאחר מכן הדפיעו חוגי הג'אז, שהתחלקו לשלוש קבוצות, לפי הכיתות: א'ב'ג', ד'-ה', ר'-ט'. ה-א'-ב'-ג', כ-40 בנות רקדניות הופיעו עם בגדי ים, אחזו מגבות בידיהן, משקפיים על העניים ממיטב הדגמים ומגוון הצבעים. הרקדניות התפזרו על רחבת האולם בריקוד קיצי. נציגות: שירית ד., נירית ג., טל נ., ודר ק. בנות ד'-ה', גם פה היו כ-40 רקדניות ובתי בתוכן, חוללו בריקוד האינדיאנים עם כל התלבושת הנדרשת והאיפור על הפנים, היוו ססגוניות מרהיבה. מקצועי ל-חלוטין, עם קצב תוסס של השיר הלו אפריקה (למי שמכיר), שבא לקום ולהתנועע לפי הקצב. נפלא.

אח"כ עלו בנות ה-ר'-ט' עם בגדי רקוד על טהרת השחור. נחמד מאד. ולסיום היתה "הפתעת הערב" לפי דברי אחד המארגנים/מדריכים. ואכן זו היתה באמת הפתעה. הפתעה נעימה. להקת זמר מחזור הופיעה במחרוזת שירי ארץ ישראל.

לסיום עונת החגים

הילדים שלי אומרים ששבועות היה החג הטוב ביותר השנה.
על כך מגיעות תודות לצוות הבנות, אתי, הדסה ואביטל א. וכן למעין ואריק ל. שגויסו לעזור.

לצוות האקונומיה והמטבח על האוכל הטעים.
למיכל דדוש שעבדה במשך שנתיים (!) על שבעת המינים הרקומים בחדר-האוכל וכן לאבלין ומעין שסייעו לה לסיים את הפרוייקט ממש עד הדקה ה-90.
התוצאות היו נהדרות.

לטל פלמה, העתודה של צוות הקישוט הנאמן שיצרה ועיצבה את החלון.
ליעל זיר שהפעם, כמו בכל החגים, דאגה ליידע אותנו במודעות - וכמובן לארווין, שלמרות הכל ואף על פי כן פתח את הלונה פארק ועזר לנו לסיים בטעם מתוק את עונת החגים.

ומשהסתיימה עונת החגים, הרשו לי לשתף אתכם בכמה הרהורים ודברי סיכום שהועלו בועדת החגים המצומצמת:

א - ביום העצמאות עמדנו שוב, לצערנו, בפני השאלה: אבל או חג? האם אבל דוחה חג או שמא החג דוחה את האבל? מה הם יחסי הגומלין בין שני א-רועים אלה, שהם חלק מחיינו וימשיכו מידי פעם לתנגש זה בזה. החלטנו להביא את הנושא בפני המזכירות בכדי לגבש ביחד הנחיות ברורות.

ב - ידוע לכל מי שהתנסה בכך, שמי שמארגן חג, תודם לא רק מזמנו הפנוי אלא גם הרבה לחץ, עצבים ואכפתיות, לא פעם הדבר כרוך בעימותים ועגמת נפש. ואם אחר-כך באה גם הביקורת - הדרך להתפטרות קצרה.
כל אחד רוצה שתהיה פעילות, שיהיה שמח, שהחג יהיה מורגש בקבוצ' ומעטים מדי האנשים המוכנים לעשות. במיוחד מורגש מיעוט הגברים בחבורה, מה ש-מכביד מאד על הצוות.

ג - רצוי שצוות מסויים ימשיך כארגון אותו החג במשך שנתיים-שלוש וכך ילמד מנסיונו וישפר את ביצועיו.

ד - לכל צוות יש מרכז אחראי מטעם ועדת החגים, מה שמבטיח את קיום החג מצד אחד, ומנוחה לשאר חברי הועדה מצד שני.

ה - מתחילת השנה נושאות שמחה ואני בעול החגים ולאחרונה הצטרפה אלינו גם אתי. לא נוכל להמשיך כך לאורך זמן אם לא יצטרף בחור לועדה. אני מחכה בקוצר רוח להתנדבות של חבר בעל כושר ארגון, נדנוד ורוח חגיגית.

ו - בקרוב אסתובב שוב ביניכם ואנסה לבנות צוותים חדשים, אני פונה אל כל מי שאכפת לו ומבקשת את עזרתכם בלקיחת אחריות על חג אחד בלבד בשנת תשנ"ג.

והודעה אחרונה לסיום - חג המשק (בחסות ועדת התרבות) יחול ביום שישי

ה- 31.7.92 חופש נעים והתראות

ננרית

היה נעים לשמוע אותם. לדעתי יש להם עתיד.

לצערי, לא יכולתי להיות בחוגי עבודות הכפיים למיניהם, ולהביא רשמים משם, וזה מחמת הזמן. היה פיקשוס ביציאה מהמשק. לא היה שום רכב שיסיע את כל החברים והילדים, שהלכו ורצו ברחבה. - על-כך שרה, יוזמת ההסעות נאלצה לה-זמין את חסן, וכך הגעתי הישר לאולם הספורט, ששם כפי שצינתי הופיעה בתי.

bye

אם שכחתי להשחיל שם כלשהו בהופעות - אז איתו הסליחה.

ושבת שלום

עביה.ק.

* ברצוני להודות *
* לכל החברים אשר נענו לבקשתי ותרמו מכספם, התעניינו, עודדו ונתנו *
* הרגשה טובה במשך השבוע האחרון. *
* על כל אלה ועוד, תודה מקרב לב. *
* ותודה מיוחדת לצביה קוניגיס, על העזרה שהגישה לי. *
* לכלכם - יישר כוח ולהתראות רק בשמחות. *
* ש ב י *
* ותודה בשם כל המשפחה בתל אביב *

למה לא בלוח האלקטרוני?
=====

בזמן האחרון יש מצב כזה:

מחד גיסא חברים שרוצים להחליף את מקום עבודתם ולא יודעים את האפשרויות הפתוחות להם - ומאידך גיסא יש בעלי ענפים שמחפשים עובדים, וכאשר הם פונים לסדרן העבודה או לרכז(ת) השרותים, לא מקבלים תשובה - ועלי לציין שלא באשמת אף אחד.

ובכן, אני שואלת למה בעלי תפקידים לא מנצלים את הלוח האלקטרוני - שהוא מכשיר נהדר - למטרה זו?

דוגמה א' מפעל 'הבונים' צריך טלפוניסט שלושה ימים בשבוע בין השעות 8.00 - 16.00. ניתן למלא תפקיד זה על ידי צעיר שעובד 8 שעות, או שני ותיקים המוכנים להיות גמישים בשעות העבודה שלהם.

דוגמה ב' ועדת התרבות מחפשת מנשהו לטפל בהופעות חוץ. התפקיד כולל תלית מודעות, תלית דף הרשמה, והזמנת כרטיסים ורכב לפי הצורך. המוכן למלא את התפקיד מתבקש לפנות לאחד מחברי הוועדה. תודה.

או שיצליח או שלא יצליח, אבל אז החברים שכן מחפשים עבודה, לא יוכלו לקטר שפספסו ג'וב, שאולי היה מתאים להם.

בת-שבע

זלילה ללא חשבון

בחג המאריך, שעבר עלינו בנעימים, הודות למאמצייהם של רבים וטובים, היתה נקודה אחת, קטנה אולי, שהעיבה על שמחתי השלמה כשבודע לי שתורנות החג שלי הפעם תתבצע ב'לונה פארק', הייתי מרוצה. היות ואין אני נוהגת להסתובב בקרוסלה, או אפילו לקלע למטרה, לא הפריע לי כלל לצפות בשמחה מעבר למקלות "ארטיק", וכוסות מיץ. כך ניצבנו, רותי מ. ואני, מאחורי הדלפק כדי לשים מן הקפוא הקפוא הזה לכל יד מושטת.

הכל התנהל למישרין עד ש-- אחרי חצי השעה הראשונה, אזל המלאי. כבר לקראת סוף ההסתערות הראשונה הבחנתי במספר פרצופונים מוכרים, שהודו בפה מלא, שבעצם הם כבר עומדים בתור בפעם השניה. הכל יפה וטוב, אבל באותו תור היו גם קטנים שפרצו בבכי כששמעו שלא נשארה להם אפילו גלידה ראשונה.

אחרי הפסקה של חצי שעה הגיע מלאי חדש, ולא מעט אנשים התרעמו עלי, כשקבעתי - "קודם אלה שלא קיבלו בכלל."

השיא היה, כשהגיע בחורצ'יק שביקש גלידת בננה, וכשהתעצב שיש רק וניל או שוקולד, ניחמה אותו אימו באומרה "אין דבר, לא נורא. קיבלת כבר ארבע"....

ה'תסריט' הזה חרה לי מכמה בחינות - קודם כל, באירוע המוני כזה, כשבאמת אין שליטה על מספר החוגגים, וקשה לאמוד אותו מראש, כדאי לתת תלושים לכל משפחה - כולל מספר האורחים כמובן.

אבל יותר חשוב לי הצד התרבותי/חינוכי. ארבע גלידות, אחת אחרי השניה, בנוסף לפופקורן ו"צמר-גפן" ללא הגבלה וללא חשבון, זאת כבר לא שמחת-חג. זאת זלילה לשמה.

בערב דיברתי עם כמה חברים על העניין, והצעתי את דבר התלושים. "תלושים - זה לא קיבוצי" היתה התשובה המפתיעה.

חברים - אני מודה שיותר ויותר קשה לדעת מה זה "קיבוצי", אבל אני מציעה בעתיד לחשוב על דרכים כדי למנוע עגמת נפש מחברים בחג. וכפי שציינתי בתחילת דברי, סוף השבוע בכללותו היה יפה ואפילו מרגש.

אנגה

למרות שפרסמנו חוזר בנושא לפני מספר שבועות, החלטנו להביא
 כאן גם את הקטע הבא מתוך חוזר מטעם מחלקת הביטוח של
 התנועה הקיבוצית, שהתקבל אצל האחראי לביטוח אצלנו.

גניבות רכב-עליה של 100%

גניבות רכב: לאחרונה יש התגברות גניבות הרכב בארץ בכלל ובתנועות הקיבוציות בפרט.
 בשנת 91' נגנבו מהמשקים המבוטחים בביטוח חקלאי כ-60 כלי רכב, ואנו
 שילמנו פיצויים בסך 1,800,000 ש"ח. סכום אדיר!

בארבעת החודשים הראשונים של שנת 92' נגנבו כ-40 כלי רכב - דהיינו, עליה של 100%
 בגניבות!!!

עד היום (בניגוד לחברות אחרות) שילמנו את נזקי הגניבות מבלי שננקטו צעדים כלשהם
 כמו חקירת הנהג, שליחת חוקרים, בירור השימוש ברב-בריה וכו'. (בחברות אחרות שול-
 חים את הנהג המעורב לבדיקת פוליגרף על השימוש ברב-בריה).

על מנת להקטין את נזקי הגניבות, הוחלט כי משנת 89' חובה להתקין רב-בריה ולנעול
 אותו בעת עזיבת הרכב.

מבוררים שערכנו התברר, כי במספר מקרים לא קטן לא נעלו את הרכב ברב-בריה (למרות
 שהיה ברכב מיתקן כזה) ולא ניתנה הוראה מפורשת לנעול את הרב-בריה.

אי לכך, גנבים מיומנים פורצים לרכב, מניעים אותו תוך דקות ונוסעים באין מפריע.
 יתרה מכך - הרשיונות נמצאים בתוך הרכב, כך שאין כל בעיה במחסומים או בביקורת
 משטרתית כלשהיא.

באם יימשך מצב זה, אנו עשויים לשלם עד סוף השנה 3,600,000 ש"ח רק על גניבות רכב!!
 לכן החלטנו על נקיטת פעולות יזומות, והן:

- א. להודיע לכל המשקים על חובת נעילת רכב ברב-בריה.
- ב. במקרה של גניבה, יוזמן הנהג לתשאול בחברת הביטוח.
- ג. במקרים מסויימים נשלח חוקר, שימצה את החקירה ביסודיות.
- ד. באם יתברר כי המבוטח לא נעל את הרב-בריה, תהיה השתתפות עצמית רצינית בגני-
 בת הרכב.
- ה. באם בקיבוץ יחזור על עצמו מקרה גניבת רכב מבלי שהרכב ננעל ברב-בריה, חברת
 הביטוח לא תשלם עבור הגניבה.

אנו רואים בחומרה רבה התנהגות קלת דעת באי שמירה על הרכוש המבוטח, כאשר חברת
 הביטוח השתתפה במיגון למניעת גניבות, וחבר הקיבוץ החליט כי אין צורך לנעול את
 הרכב.

אנו מבקשים כי תביאו זאת לידיעת כל המשתמשים ברכב, היות ואין אנו רוצים לנקוט
 בצעדים מרחיקי לכת.

איתן נדן
 מנכ"ל ביטוח חקלאי

=====

מועדת בנים

- מרדכי בן-נתן חזר. לירון חזרה.
- רונן גוטר חוזר או-טו-טו. (עד שהודפסה שורה זו - התברר שרונן כבר פה)
- מרטי שטרובל חזר למשק בתור חייל מאומץ.
- רן מיכאלי גם כן חזר למשק בתור חייל מאומץ.

עֵינֵינוּ ! ♡

לכבוד: מ ר כ ז י ע נ פ י ם

לאור החלטה קודמת, אני מזכירה לכל המרכזים
והאחראים על מקומות עבודה, לא לקנות פירות או
עוגיות על חשבון הענף.

מקווה לשיתוף פעולה,
תודה,

אביבה ג.
(ר.שרותים)

=====

מי שמצא, שאל, או לקח - לפני שבועיים, ארוך עץ קטן
(עם מכונת תפירה בפנים...) מהמרפסת של אולפן קרמיקה/בית תחביב.
אני מבקשת בכל לשון של בקשה - א נ א ה ח ז י ר ו ל נ ו א ת

ה מ כ ו נ ה !

אנחנו כן רוצים, כך צריכים ויש לנו תוכניות לגביה.

תודה מראש

סוזן.

=====

הודעה מהמרעצה

הנדון: תחנת "פז" צומת מחניים

החל מ- 8.6.92 ניתן לתדלק בתחנת דלק "פז" צומת מחניים עם תלושי משקי
הגליל העליון.

סוכם עם תחנה זו על מתן הנחה דומה לזו הניתנת בתחנת סנוול הגליל-העליון
בקריית שמונה.

התחנה פתוחה 24 שעות ביממה כולל שבתות וחגים.

מקולין: לכל נציגנו - תנסו למלא כאן - זה זול יותר
משאר התחנות בארץ.

תודה.

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * A hot week, and we are promised a hotter week-end. I suppose summer had to arrive some time. Keep drinking. (water....)
- * That's the end of the Yom-Tovim for the time being (excepting, of course, the weddings (Rama Shein this week, Shauli Easton in August) and the Bar-Mitzves at the beginning of July, and the "birthday" of the kibbutz at the end of August.... Nur auf Simches, as they say.
- * Welcome home to all the youngsters that have returned from abroad lately. On Liron and Mordecai we already reported, but Ronnie Guter should be back by the time you read this, and Martie Strubel, who used to live here has returned as an "adopted soldier".
- * Footpaths are at last being built on the caravan site, so it will slowly be a more pleasant place to live in. (Although the Russians living there say that the flats are not bad at all.)
- * After many years in the sewing-shop, Dianne has started a new career in the main-office. At the moment she is quite enjoying. /"I've never worked in an office in my life" she says. Right, there is a first time for everything.
- * After the recurring thefts from the childrens-farm, we have been having a night-watch there, and this week Gabby caught two youngsters from Tuba red-handed. The police are now dealing with the case.
- * The holiday season has started, and quite a lot of people seem to be going abroad this year. (After the elections, I hope).
- * Talking of elections, after the first night of election broadcasts, I decided not to watch any more - except for the promised confrontation between "the two Yitzchaks" (Rabin and Shamir).

Have a nice week-end,

SHABBAT SHALOM,

Inoe

H A P P Y _ _ _ B I R T H D A Y

14.6.	Moran Amit
Tamara Levi
Ofer Sho'er
(grandson Amit-Gershman)
Shaked Bedak
(grandson - Abb)	18.6.	Gabbie Oren
Shonnie Wallach
15.6.	Racheli Fuchs
Miriam Tartif
Shaul Rifkind	19.6.	Dar Collins
16.6.	Lenny Yodaiken (60th)
Sharonah Marciano
Tamar Harman	20.6.	Angie Kunigis
Nadav Selah
17.6.	Micky Eder		

H A P P Y _ _ _ A N N I V E R S A R Y

14.6.	Tamar Collins
15.6.	Dinah & Benson Honig
16.6.	Tamara & Tsicky Levi
17.6.	Pat & Yehuda Ben-Ze-ev
D	Dinah & Arnon Bedak
19.6.	Libba & Yonathan Steel

HOBBY-HOUSE

If you happen to know who "borrowed"
the small table and sawing machine
from the Hobby House, please let
Susan know.

D R Y _ C L E A N I N G _

If you have any articles for
dry cleaning, please
bring them to the
Machsán not later
than Sunday morning (marked
with your number)

Evelyn

